

Sari Tirkkonen

**KUUN JA
AURINGON VÄLISSÄ**

Kuun ja auringon
välissä

Sari Tirkkonen

**KUUN JA AURINGON
VÄLISSÄ**

Copyright ©Sari Tirkkonen 2014

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt,

Saksa / Kustantaja: Books on Demand GmbH,

Helsinki, Suomi

ISBN 978-952-286-865-7

SISÄLLYS

Alkusanat	6
Lapsuudesta Tampereella	7
Etsintä	8
Sahaja Yoga	11
Egosentrisyys	15
Matka sisimpään	17
Meditaatiossa syveneminen	20
Syylisyys	22
Lopettamisen houkutus	26
Pietariin	30
Sisäinen kamppailu	37
Intiaan	39
Siperiaan	42
Suomeen	47
Turkkiin	50
Vanhemmat	51
Suku	55
Synkronisiteetti	56

Alkusanat

Tämä kirja ei ole elämänkerta. Käsittelen tässä jonkin verran tapahtumia ja impulsseja, jotka ovat vaikuttaneet muutokseen, joka minussa on tapahtunut sisäisesti ja sen johdosta myös ulkoisesti elämäni varrella. En ole koskaan tuntenut eläväni kovin tukevasti kiinni materialistisessa harhassa, jota kutsumme elämäksi. Olen usein tuntenut itseni ulkopuoliseksi tai yksinäiseksi. Niin kutsuttu tavallinen elämä ei ole kiehtonut, koska minua on vahvasti ajanut jonkinlainen kaipuu toisenlaiseen todellisuuteen.

Mutta henkisen levähdyspaikan etsiminen on käytännössä ollut poukkoilua ja ajautumista kummallisista tilanteista toiseen. Tästä syystä on elämäni vaiheet usein muistuttaneet ulospäin aivan toiselta, kuin sisäinen tarpeeni tai toiveeni olisivat edellyttäneet. Elämä on usein tuntunut suorittamiselta ja ympäröivä maailma rasisiteelta. Mitä olen etsinyt? Monesti olen miettinyt, että istuisin ehkä mieluiten Himalajalla, kylpisin vuoristojärvessä, meditoisin vuoristomajan terassilla ja katselisin, kun pehmeä usva hälvenee hiljalleen ja paljastaa äänettöminä siintävät vuoren huiput.

Täytettyäni 30 vuotta, tarve pysähtyä, hengähtää ja löytää jokin tolkkua elämässä vahvistui ja lopulta löysin meditaation, joka auttoi minua tutkimaan itseäni ja etsimään, sekä löytämään tasapainoa.

Lapsuudesta Tampereella

Kasvoin taiteilija perheessä. Vanhempani olivat näyttelijöitä Tampereella, missä vietin lapsuuteni 60-luvulla. Asuimme kerrostalossa Tammelan kaupunginosassa. Vanhempani olivat melkein koko ajan töissä Tampereen Teatterissa, mutta meillä oli kotiapulainen ja pihassa lapsia vahti äitejä vastapäisen talon tiiliseinää vasten istuen rivissä ja kutoen. Lapsuus oli melko mukavaa aikaa ja minä olin ymmärtääkseni aktiivinen ja vilkas tyttö. Veljeni ja minä saimme kai lähinnä niin sanotun vapaan kasvatuksen. Kesät vietin isovanhempieni luona Sotkamossa. Ukki oli Sotkamon nimismies ja hänet muistetaan vapaamielisenä ja suvaitsevana persoonana ja muistan mummonikin käyneen mielellään pitsikauppaa romaanien kanssa. Tuon ajan asenneilmapiiristä kertoo lapsuuden tapahtuma, jonka muistan vieläkin. Mummoni oli ostanut minulle nukan, joka oli ihonväriltään musta. Menin kerran naapurin tytön luo leikkimään ja otin tämän nukan mukaani. Tytön äiti kauhistui nähdessään nukkeni ja sanoi: *”Eihän tuo ole mikään oikea nukke!”* Loukkaannuin, koska se oli leppinukkeni ja lähdin kotiin. En saanut kotona minkäänlaista uskonnollista kasvatusta.

Koulussa opetettiin uskontotunnilla raamatun kertomuksia ja muistan kerran kysyneeni opettajalta, että eikö nämä kertomukset olekin symbolisia, että eihän ne oikeasti näin tapahtuneet. Opettaja suuttui jostain syystä kysymystäni ja laittoi minut tiiliseinälle häpeämään. Tottelemattomat laitettiin käytävälle seisomaan naama seinään päin.

Muistan kuitenkin pitäneeni koulun retkistä Kalevan kirkkoon ja istuin mielelläni hartaana ja yritin kokea jonkinlaista pyhää yhteyttä tähän suureen Jumalaan, josta puhuttiin. Samanlaisella hartaudella istuin lapsena Tampereen Teattereissa katsomassa esityksiä, tai järven rannalla ihailemassa auringon laskua. Ihmettelin aina, minne aurinko menee ja tunsin, kuinka pieniä olemme valtavan tähtitaivaan alla.

Etsintä

Henkinen elämä tai alitajunnan maailma ja mystiikka on aina kiehtonut minua hyvin paljon, mutta en ole halunnut niellä esimerkiksi uskontoja sellaisina, kuin ne tarjoillaan kirjoissa tai saarnoissa. Sellainen on tuntunut minusta dogmaattiselta ja ulkokohtaiselta - pelkästään jonkinlaiseen väitteeseen uskomiselta. Kunnioitan jokaista uskontoa ja olen hyvin iloinen, jos ihminen saa avun ja voimaa uskostaan. Tunsin kuitenkin, että minua varten on jokin toinen tie.

Näin nuorena joidenkin ystäväni niin sanotusti ”hurahtaneen” uskoon, ainakin joksikin aikaa. Istuin kerran ystäväni kanssa, vuosi oli varmaan 1975, jäähallissa kuuntelemassa jotain amerikkalaista hurmossaarnaajaa. Halli oli täynnä. Saarnaaja puhui paatoksella ja kun hän lopulta sanoi, *”nouse ylös, jos olet valmis ottamaan Jeesuksen elämäsi”*, suurin osa nousi ylös, myös minun ystäväni. Minä ajattelin, että ei tämä voi olla näin yksinkertaista.

Jos on jonkinlainen Jumala, usko tai uskonto, sen on oltava jotain syvempää, vastauksien on löydyttävä sisältä itsestä. Miten löytää tasapaino sisäisen ja ulkoisen elämän kanssa? Työtä on tehtävä, rahaa tienattava, jotenkin tässä on keikuttava mukana. Kenties useakin on kokenut elämäntilanteen, jolloin tajuaa eksyneensä turvalliselta polulta, harhailevansa tolkkuttomana jossakin ilman kompassia tai paahtaen pika-aitoja hikipäissään aitojen yli tai ali kaataen kaikki loput aidat mennessään, vammauttaen itsensä ja loukaten vierellä juoksijat siinä sivussa. Silloin on pysähdyttävä, puhallettava peli poikki ja aloitettava matka sisäänpäin. Itsetutkiskelua on monenlaista. Minulle se merkitsi meditoimista. Kaikki, mikä oli rauhallisen meditatiivisen tilan tiellä oli roinaa, joka on kertynyt elämän, tai mahdollisesti monen elämän aikana ja joka oli siivottava pois. En kuitenkaan olisi osannut meditoida ihan omin päin, ilman opastusta.

Kuun ja auringon välissä on kertomus siitä, miten meditaation avulla voi löytää tasapainoa elämäänsä. Kirja kertoo unista ja oivalluksista, syyllisyydentunnosta ja anteeksiannosta, sekä ihmeellisistä sattumista elämässä.

Sari Tirkkonen on valmistunut näyttelijäksi vuonna 1985.

Hän on työskennellyt Oulun Kaupunginteatterissa ja Tampereen Työväen Teatterissa, sekä esiintynyt muutamissa TV sarjoissa.

Hän on opiskellut teatteria myös Pietarin Teatteri Akatemiassa ja perustanut nukketeatteri Taiga-Maton. Hän on kääntänyt näytelmiä venäjän kielestä suomen kielelle.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi